

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sifre Kodesh

‘im targumim u-ve’urim mi-meḥabrim shonim

Sefer Yehezkel

Landau, Moses I. Landau, Moses I.

Prag, 597 [1836 oder 1837]

ל לאלקזח

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9132

לך: (טו) כשמהתך לנחלת בית-
 ישראל על אשר שממה בן אעשה
 לך שממה תהיה הר-שעיר וכל-
 אדם כלה וידעו כי-אני יהוה:
 לו (טז) ואתה בן-אדם הנבא אל-
 הרי ישראל ואמרת הרי
 ישראל שמעו דבר-יהוה: (יז) כה
 אמר אדני יהוה יען אמר האויב
 עליכם האת ובמזות עולם
 למורשה היתה לנו: (יח) לכן
 הנבא ואמרת כה אמר אדני
 יהוה יען! ביען שמזות ושאר
 אתכם מסביב להיותכם מורשה
 לשארית הגוים ותעלו על-שפת
 לשון ודבת-עם: (יט) לכן הרי
 ישראל שמעו דבר-אדני יהוה
 כה-אמר אדני יהוה להרים

פֿערוויסטונג איבער דיק .
 (ט) זאָ וויא דוא דיק פֿרייע-
 טעסט איבער דאָ ערבטהייל
 דער קינדער ישראל, ווייל עס
 פֿערוויסטעט וואָרדע, עכען
 זאָ ווייל איך דיק געבירגע
 שעיר פֿערוויסטען; דוא אונד
 דאָ גאַנצע לאַנד אדום זאָללט
 איהר צור איינאָרע ווערדען,
 דאָמיט זיא עס ערקעננען,
 דאָס איך דער עוויגע בין .
 לו (טז) ווייזאָנע דוא ער-
 דענזאָהן, אויף דיא
 בערגע ישראל'ס, אונד
 שפרעכע אַלואַ: איהר בערגע
 ישראל'ס הערעט דעס עווי-
 גען וואָרט. (יז) זאָ שפּריכט
 דער הערר, דער אַללמעכטי-
 גע: ווייל דער פֿיינד איבער
 אייך אויסריעף: טרוימף! יענע
 איראַלטען האָהען זינד יעצט
 אינו צום בעזיטצע צונגעאַל-
 לען. (יח) דאָרום ווייזאָנע
 אינד פֿערקיינדע, אַלואַ
 שפּריכט דער עוויגע דער
 אַללמעכטיגע: דאָרום ווייל
 פֿעהרערונג אינד פֿערניכ-

ולגבעות
 טונג אייך אומניכט, דאָס איהר דען איברוגען פֿעלקערן צום בעזיטצע ווערדעט, אינד
 ווייל איהר יעדעס מונדע צום גערעדע, אונד דען פֿאַלקרן צור שמאָהונג געוואָרדען
 זייד; (יז) זאָ הערעט דען, איהר בערגע ישראל'ס, דען אויסשפרוך דעס העררודעס
 עוויגען; זאָ שפּריכט דער הערר דער אַללמעכטיגע: צו דען בערגען, צו דען

ר ש י

לו (כ) האת. שמחה: ונמות עולם. א"י שהוא גובה ונוי של עולם: (ג) שמות ושאר
 אחכס מסניכ. שנייכס היו משתוממים ותומהין לשחוק ולראות בסוף חורבנכס
 ושואפים ותוחבים ומלפים להיוחכס מורשה לשארית הג'ים: ותעלו על שפת לשון. ועכשיו
 בחורבנכס הכל מדברים ומדובנים (ס"א ומחחכים) בכס לאמר האת הרי שממו: ודנת עם.

ב א ו ר

לו (כ) זכמות עולם, נמות שהיו מעולם. (ג) יען ביען, ענין הפסוק כתרגום יונתן וחלק
 דמשינו לאחרכא ולאחלקא יחכין מסזור סזור וגו'. שמוח, מקור במשקל השכת חרות
 אל (תהלים ע"ז י'). ותעלו, שהיו ישראל מעלים על שפס והיו דנת עם ועס (כד"ק).
 לשארית הגוים, קרא הגוים אשר סניכות ארץ ישראל שאת דית בערך אל ישראל אשר נכנת

וּלְגִבְעוֹת לְאִפְסִיקִים וּלְגִאִיּוֹת
 וּלְחַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם וְלַעֲרִים
 הַנִּעְזְבוֹת אֲשֶׁר הָיוּ לְבֹן וּלְלַעַג
 לְשֹׂאֲרֵית הַגּוֹיִם אֲשֶׁר מִסְכִּיב:
 (ה) לָכֵן כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֱמֹר
 לֹא בָאֵשׁ קִנֵּאתִי דְבַרְתִּי עַל־
 שֹׂאֲרֵית הַגּוֹיִם וְעַל־אֲדוֹם כֹּלֵא
 אֲשֶׁר נָתַנּוּ־אֶת־אֶרְצִי וְלֵהֶם
 לְמִזְרָשָׁה בְּשִׁמְחַת כָּל־לֵב
 בְּשֵׂאֵט נֶפֶשׁ לְמַעַן מִגְרָשָׁה לְבֹן:
 (ו) לָכֵן הִנְבֵּא עַל־אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ לְדַהֲרִים וּלְגִבְעוֹת
 לְאִפְסִיקִים וּלְגִאִיּוֹת כֹּה־אָמַר
 אֲדֹנָי יְהוִה הִנְנִי בְּקִנְאֹתִי וּבְחִמַּתִּי
 דְּבַרְתִּי יַעַן כָּל־מַת גּוֹיִם נִשְׂאָתָם:
 (ז) לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה אֲנִי
 נִשְׂאָתִי אֶת־יְדֵי אִם־לֹא הַגּוֹיִם
 אֲשֶׁר לָכֶם מִסְכִּיב הִמָּה כָּל־מַתָּם

כ"ל

ישאו

תרגום אשכנזי קד

היגעלו, צו דען פלורען, אונד דען טהאלערן, זא וויא צו דען פערדעטען רואינען אונד צו דען פערלאססענען שטערטען, דיא דען איכרי-גען פאלקערן רונד אימהער צום רויבע אונד צום האהנע וואירדען: (ה) פירוואהר! זא שפריכט דער הערר דער עוויגע, אין מינעס פייער-אייער האבע איך עם אויס-געשפראכען, איכער דען רעסט דער פאלקער אונד איכר גאנץ ארום, דיא מיין לאנד פאלל הערצענספריידע אונד פאלל אינערן האהנעס זיך צום בעויטצע צואיינגע-טען, אונד דיא דארויס פער-טריעבענען אויסכייטעטען. (ו) זא וויזואנע דען איכער דאז לאנד ישראל'ס, פערקיני-דע דען בערגען אונד דען היגעלו, דען פלורען אונד דען טהאלערן, זא שפריכט דער הערר דער אללמעכ-טיגע: איך האבע אין מי-נעם אייער אונד אין מי-נעם צארגע דאז אורטהייל אויסגעשפראכען, ווייל דיא שמאך דער פאלקער איהר געטראגען, (ז) דארום

שפריכט דער הערר, דער עוויגע: איך האבע (בעטהיייערענד) מינע האנד אויסגעהא-בען דאס דיא פאלקער דיא אייך אומגעבען זיא ועלבסט זאללען טראגען איהרע שמאך

ר ש י

פאר"למנ"ט בלע"ז: (ה) למען מגרשה לבו. לפי שראו גירושם לבו שכולם לביזה: לשלם

ב א ו ר

ענה מכיות עם. (ה) למען מגרשה לבו, שם במקום מקור ולמסע אז המחנות (במדבר י"ב) כאלו אמר לגרוא קומה ולהיזמה לבו, וכן מרגם יונה, כדיל לתרבותה למבוה (הנ"ל). כי

חרגום אשכנזי

שמאך. (ח) איהר אכער
בערנע ישראלים, ווערדעט
טרייבען אייערע צווייגען, ווער-
דעט טראגען אייערע פריי-
טע מינעס פאלקע ישראל דאן
באלד העראננאהעט. (ט) דען
נו בין אד וויעדער פיר אייך,
אונד ווענדע מך צו אייך, דא-
מיט איהר וויערער בעארביי-
טעט אונד בעזאעט ווערדעט.
(י) איך לאססע וויעדער אויף
אייך דיא מענשען פערמעה-
רען, אויס דעם גאנצען הויזע
ישראל, דיא שטאדטע זאללען
וויערער בעוואהט, אונד דיא
רואינען וויעדער אויפגעבויעט
ווערדען. (יא) איך ווערדע וויע-
דער אויף אייך מענשען אינד
פיעה פערמעהרען, זיא ווער-
דען זיך פערמעהרען אונד
ווערדען פרוכטבאר זיין, איך
ווערדע איך וויעדער בע-
וואהנט מאכען וויא עהע-
מאהלס אונד אייך מעהר
וואהלטהאטען ערצייגען,
אלס פריהער, איהר זאללט
עס ערקעננען דאס איך דער
עוונגע בין. (יב) איך ווערדע
וויעדער מענשען אויף אייך
וואנדעלן לאססען, מיין פאלק
ישראל זאלל דיך (דחו זמנד) בע-

יחזקאל לו

ישאוו: (ח) ואתם הרי ישראל
ענפכם התנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא:
(ט) כי הנני אליכם ופניתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם: (י) והרביתי
עליכם אדם כרבית ישראל
כלה ונושבו הערים והחרבות
תבנינה: (יא) והרביתי עליכם
אדם ובהמה ורבו ופרו והושבתי
אתכם כקדמותיכם והטבתי
מראשתיכם וידעתם כי אני
יהוה: (יב) והולכתי עליכם אדם
את עמי ישראל וירשוה והיית
להם לנחלה ולא תוסף עוד
לשכלם: (יג) כה אמר אדני יהוה
וען אמרים לכם אכלת אדם אתי
ומשכלת גוניך היית: (יד) לכן
אדם לא תאכלי עוד וגוניך לא
תכשלי עוד נאם אדני יהוה:

אח קרי. גוייך קרי. גוייך קרי. תשכלי קרי ולא
זיטצען, אונד דוא זאללסט איהנען אלס ערכטהייל געהערען, דאן ווירסט דוא זיא ניכט מעהר
ענטפעלקערן. (יג) פערנער שפריכט דער הערר דער עוויגע זאלא: ווייל מאן פאן אייך
(בערגען) זאגט, איהר פערניכטעט דיא מענשען, זייד דיא ווירגער דער אייגענען בעפעל-
קערונג; (יד) זאללט איהר פערנער ניכט מעהר דיא מענשען פערניכטען, ניכט מעהר דיא
ווירגער דער אייגענען בעפעלקערונג זיין, שפריכט דער הערר, דער עוויגע. (טו) איך
סאגט אלס זינט איהר פערניכטעט דיא מענשען, ווייל דיא ווירגער פארן אייך
בעפעלן זאלט איהר פערניכטען דיא מענשען, ווייל דיא ווירגער פארן אייך
(יב) זאללט איהר פערניכטען דיא מענשען, ווייל דיא ווירגער פארן אייך

ב א ו ר

(ח) כי קרבו לבא, בני ישראל. (יא) מראשתיכם, ירבה להטיב לכם מכלשונכם. (יג) אכלת,

(טו) וְלֹא־אֲשַׁמֵּעַ אֶלְיָךְ עוֹד כְּלַמַּת
הַגּוֹיִם וְחִרְפַּת עַמִּים לֹא תִשְׁאֵר־
עוֹד וְגוֹיֶיךָ לֹא־תִכְשַׁלְי עוֹד נֶאֱמַר
אֲדַנִּי יְהוָה: (טז) וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֵלַי לֵאמֹר: (יז) בֶּן־אָדָם בֵּית
יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמָתָם
וַיִּטְמְאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכֵּם וּבַעֲלִילוֹתָם
כְּטַמְאֹת הַנְּדָה הַיְתֵדָה דְרָכָם
לְפָנָי: (יח) וְאֲשַׁפֵּךְ חֲמָתִי עֲלֵיהֶם
עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ
וּבְגִלּוֹלֵיהֶם טִמְאוּהָ: (יט) וְאֶפְיֹן
אֶתְכֶם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֲרָצוֹת
בְּדַרְכֵּם וּכְעֲלִילוֹתָם שִׁפְטוּתִים:
(כ) וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ
שָׁם וַיְחַלְלוּ אֶת־שֵׁם קְדְשִׁי בְּאֵמֹר
קָהָם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲתָצוּ
יֵצְאוּ: (כא) וְאֶחָמֵר עַל־שֵׁם קְדְשִׁי

וגוייך קיי אשר

חרגום אשכנזי קה

ווילל דען האָהן דער פֿאַלקער
דיך ניכט מעהר האָרען לאַם־
מען, דיא שמאך דער נאציאָ
נען זאָלסט דוא ניכט מעהר
טראגען, אונד דיינע פֿאַלקער
ניכט מעהר אויפֿרײבען,
שפּריכט דער הער, דער עוויג־
גע- (טז) אויך וואָרד מיר דעם
עוויגען וואָרט, וויא פֿאַלגט:
(יז) ערדענוָהן! אַלס דאָן
הוין ישראל נאָך אין זיינעם
לאַנדע וואָהנטע, אונד דאָס־
זעלבע דורך זיינען וואָנרעל,
אינד דורך זיינע טהאַטען פֿער־
אינרייניגטע, ערשיען איהר
וואָנרעל פֿאַר מיר וויא דיא
אונרייניגקייט דער אַכנעוואָני
דערטען. (יח) דאָ שיטטעטע
איך מיינען גרים איבער זיא
אויס, ווענען דעם בלוטעס דאָן
זיא אים לאַנדע פֿערגאַסען,
אונד וויל זיא מיט איהרען
געטצען עס פֿעראונרייניגטען.
(יט) איך צערשטרייעטע זיא
אונטער דיא פֿעלקער, פֿער־
אינצעלטע זיא אין דיא לאַנד־
דער, אונד ריכטעטע זיא נאָך
איהרעם וואָנרעל, נאָך איה־

רען טהאַטען. (כ) אַלס זיא אונטער דיא פֿעלקער קאַמען, אונטער וועלכע זיא איינזואַני
דערטען, וואורדע מייך הייליגער נאָמע ענטווררנעט, אינדעם מאָן פֿאַן איהנען שפּראַך:
דאָ פֿאַלק נאָטעס איזט דיעס, אונד דאָך טוסטען זיא אויס זיינעם לאַנדע הערויס
ציעהען. (כא) דאַרום ווילל איך מיך ערבאַרמֶען, אום מיינעם הייליגען נאָמענס וויללען דער
דורך

ר ש י

את יושביה האמריי' כלו בה והיחודים כלו בה: (יז) בן אדם בית ישראל יושנים וגו' כעומאת
הגדה. המגילה הכתוב לנדה שנעל' מכפ' מתי תטהר ותאכ לשוב אליה: (כ) ויבוא. לפי
שאמר בית ישראל בראש הפרשה קרא כל הפרשה בלשון יסוד. ומדרש הגדה הקב"ה בל עמכם
בגולה ומטה ארון מה היו אומרים השנאים הכי אלו עם ה' ולא היה לו יכלת לזגליל' במדרש
איכה רנתי: ויחללו את שם קדשי. הספילו את כבודי ומהו החילול באמור אויביהם עליהם

ב א ו ר

מוסב על ההרים כי גרו שם חיות רעות נאשר נכתב נספר מ"ב (י"ז כ"ה).
EZECHIEL.
יך 14

תרגום אשכנזי

דורך דאז הווי ישראל ענטווייר-
דינעט וואורדע, כייא דען פעל-
קערן, וואהין זיא קאמען.
(כג) זאגע אלזא דעם הויזע
ישראל, זא שפריכט דער
הערר, דער עוויגע: ניכט
איערטוועגען, הווי ישראל!
טהוע איך עס, זאנדערן מיי-
נעם הייליגען נאמענס וועגען,
דען איהר ענטוויירדיגעט האכט
בייא דען פעלקערן וואהין
איהר געקאממען זייד. (כג) איך
הייליגע וויערער מיינען גרא-
סען כייא דען פעלקערן ענטווייר-
דיגעטען נאמען, דען איהראונ-
טער איהנען ענטוויירדיגעט
האכט, דאמיט דיא פעלקער
ערקעננען, דאס איך דער עווי-
געבין, שפריכט דער הערר,
דער עוויגע, ווען איך פאר-
איהרען אויגען דורך איך גע-
הייליגט ווערדע. (כד) איך נעה-
מע איך צוריק אויס דען פעל-
קערן, זאממעלע איך איין אויס
אללען לאנדערן, אונד ברינגע
איך אין איער לאנד. (כה) איך
בעשפרענגע איך מיט רייני-
ג ננסוואסער, דאס איהר ריין
ווערדעט, פאן אללען אייערן
אונרייניגקייטען, אונד פאן אל-
לען אייערן נאטצענוינדען ריי-
ניגע איך איך. (כו) דאן געבע
איך איך איין נייעס הערץ,
לאססע איינען נייען גייסט אין
איך וואלטען, נעהמע דאז

שטיינערנע (זוכפאגומע) הערץ אויס אייערעם אינגערן הינווען, אונד געבע איך דא-
פיר איין פליישליפעס (ביעגומעס) הערץ. (כז) מיינען גייסט לאססע איך וואלטען אין איך,
אונד

ר ש י

י ח ז ק א ל לו
אשר חללהו בית ישראל בגוים
אשר באו שמה: (כג) לכן אמר
לבית ישראל כה אמר אדני
יהוה לא למענכם אני עשה בית
ישראל כי אם לשם קדשי אשר
חלקתם בגוים אשר באתם שם:
(כג) וקדשתי את שמי הגדול
המחלל בגוים אשר חלקתם
בתוכם וידעו הגוים כי אני יהוה
נאם אדני יהוה בהקדשי בכם
לעיניכם: (כד) ולקחתי אתכם
מן הגוים וקבצתי אתכם מכל
הארצות והבאתי אתכם אל-
אדמתכם: (כה) וורקתי עליכם
מים טהורים וטהרתם מכל
טמאותיכם ומכל גלוליכם
אטהר אתכם: (כו) ונתתי לכם
לב חדש ורוח חדשה אתן
בקרבכם והסרת את לב האבן
מבשרכם ונתתי לכם לב בשר:
(כז) ואת רוחי אתן בקרבכם

ועשיתי

עם ה' אלה ומארכו ילאו ולא היה יכולת בידו להכיל את עמו ואת ארכו: (כב) לז למענכם
אני עושה. השועה שאזיעכם: (כג) וקדשתי את שמי. ומה הוא הקידוש ולקחתי אתכם
מן הגוים: (כד) מים טהורים. אכפר עליכם ואתעביר טומאותיכם כהוויית מי מעלת המעבירין
טומאת המת: (כו) לב חדש. יכר שנתחדש לטובה:

וַעֲשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר-בַּחֲקִי תִלְכוּ
 וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם:
 (כח) וַיֵּשְׁבֶתְכֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי
 לְאֲבֹתֵיכֶם וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי
 אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים: (כט) וְהוֹשַׁעְתִּי
 אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּקְרָאתִי
 אֶל-הַדָּגָן וְהָרִבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא-אֶתֶן
 עֲלֵיכֶם רָעַב: (ל) וְהָרִבִּיתִי אֶת-
 פְּרֵי הָעֵץ וְתִגְוַת הַשָּׂדֶה לְמַעַן
 אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפֶת רָעַב
 בְּגוֹיִם: (לא) וּזְכַרְתֶּם אֶת-דַּרְכֵיכֶם
 הָרָעִים וּמַעַלְלֵיכֶם אֲשֶׁר לֹא-
 טוֹבִים וּנְקֻטָּתְכֶם בְּפָנֵיכֶם עַל-
 עוֹנֹתֵיכֶם וְעַל הַזְּעִיבוֹתֵיכֶם: (לב) לֹא
 לְמַעַנְכֶם אֲנִי-עֹשֶׂה נְאֻם אֲדֹנָי
 יְהוִה יוֹדַע לָכֶם בְּזוֹשׁוֹ וְהַכְּלִמוֹ
 מִדַּרְכֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל: (לג) כֹּה
 אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה בְּיוֹם טַהֲרֵי
 אֶתְכֶם מִכָּל עוֹנֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁבְתִּי
 אֶת-הָעָרִים וְנִבְנְוּ הַחֲרָבוֹת:
 (לד) וְהָאֶרֶץ הַנְּשֻׁמָּה תִעֲבַד תַּחַת

תרגום אשכנזי קו

אונד סאָלע, דאָס איהר אין
 מינען געזעטצן וואַנדעלט,
 מינע רעכטע כעאַכאַכטעס
 אונד זיא אויסאיכט. (כח) איהר
 וואַהנעט דאָן און רעס לאַנדע,
 וועלכעס און אייערן עלטערן
 געגעבען, זייר מיין פֿאַלק אונד
 און בון אייער גאָטט. (כט) און
 בעֿרֿייע און דאָן פֿאַן אללער
 אייער אונרֿיינהייט, רופֿע דאָן
 קאָרן הערפֿאַר דאָס עס דוך
 פֿערמעהרע, אונד פֿעהרעננע
 ניכט מעהר הונגערסנאָטה און
 בער און. (ל) דיא פֿרוכט דעס
 בוימעס פֿרמעהרע און, אונד
 און דיא פֿרוכט רעס פֿעלרעס,
 דאָמיט איהר ניכט מעהר דיא
 שמאָך דער הונגערסנאָטה ליי
 דעט אונטער דען פֿעלקערן.
 (לא) דאָן ווערדעט איהר צוריק-
 דענקען אויף נאָיערן כעזען
 וואַנדעל, אונד אויף אייערע
 שלעכטען טהאָטען, אונד און
 זעלכסט פֿעראַכשייען וועגען
 אייערער פֿערברעכן אונד און.
 ערער גרֿייעלטהאָטען. (לב) און
 בער ניכט אייערטוועגען-טהוע
 און עס, שפּריכט דער הערר,
 דער עוויגע, דיעס זאָלל און
 בעקאָנט ווערדען, שאָטעט
 און! אונד פֿיהלעט אייערע
 שמאָך הווֿישראל! אָב אייע.
 רעס וואַנדעלס. (לג) פֿעהר-
 גער שפּריכט דער הערר, דער עוויגע אַלואַ: ווען און פֿאַן אללען מיס אַטעהאָטען
 און רייניגע, ווערדע און דיא שטאַרטע ווערדע בעוואַהנט מאַכען, אונד דיא רואַינען ווער-
 דען ווערדע אויפֿגעכויעט. (לד) דער פֿעראַדעטע כאָדען ווערד ווערדע בעאַרבייטעט

ר ש"י

(לא) ונקיטותם בפניכם. דמוני"ר בלע"ז תמהו בעלמינס נכח"ל על הגמול סוד פזר
 גמלתם לפני ואני גומל לכם טובה: (לד) והסרין הנשמה מענד. סוף פזר היחה שמחה

תרגום אשכנזי

דער פֿריהער וויסטע וואָרדעם
אויגע איינעם יעדען פֿאַראַ-
בערגעהענדען; (לה) דאָן ווער-
דען זיאַ זאָנען: דיעזעס פֿאַר-
מאָהלס וויסטע לאַנד. אויסגע-
ו אָרדען וויא דער גארטען עדן,
דיא פֿערפֿאַללענען, פֿער-
דעטען אונד פֿעהרעהערטען
שטעדטע ווערדען אלס פֿע-
סטינגען בעוואָהנט; (לו) אונד
דאָן ווערדען ערקענגען דיא
פֿעלקער, דיא נאָך אום אייך
הער בליעכען, דאָס איך דער
עוויגע, דאָן ניעדערנגעריסע-
נע אויפֿגעכויפט, אינד דאָן
פֿערפֿאַרעטע וויעדער בע-
פֿלאַנצט האַבע; איך דער
עוויגע האַבע עם בעשלאָסען
אונד פֿאַללפֿיהרע עם. —
(לז) פֿערנער שפּריכט דער
הער, דער עוויגע: אויך דאָ-
רין ווערדע איך מיך נאָך פֿאַם
הויזע ישראל ערבישטען לאַס-
סען, אום איהנען צו וויללפֿאַה-
רען. — איך ווילל זיא פֿער-
מעהרען, זאָוואָהל מענשען
אַלס פֿיעה. (לח) וויא דיא
העערדען צו הייליגען אָפֿפֿערן,

יחזקאל לו לו

אשר היתה שממה לעיני כל-
עובר: (לה) ואמרו הארץ הלזו
הנשמה היתה כגן עדן והערים
החרבות והנשמות והנהרסות
בצורות ישבו: (לו) וידעו הגוים
אשר ישארו סביבותיכם כיו אני
יהוה בנתי הנהרסות נטעתי
הנשמה אני יהוה דברתי ועשיתי:
(לז) כה אמר אדני יהוה עוד זאת
אדרש לבית ישראל לעשות
להם ארבה אתם כצאן אדם:
(לח) כצאן קדשים כצאן ירושלם
במועדיה בן תהיינה הערים
החרבות מאות צאן אדם וידעו
כי אני יהוה:

לו (א) היתה עלי ידיהוה
ויציאני ברנה יהוה

ויניחני

כר' בני

וויא דיא העערדען צו ירושלים אן ווינען פֿעסטטאָגען, זאָללען דיא וויסטען וואָהנשטאָטעטע
ויעדער פֿאַלל ווערדען מיט מענשען אונד פֿיעה, דאָן ווירד מאַן ערקענגען, דאָס איך דער
עוויגע בין.

לו (א) דיא האַנד דעס העררן וואַלטעטע איבער מיך, פֿיהרטע אים געטטליכען גי-
ש"י

עד הנה תהיה נענדל ונורעת. (לה) היתה כגן עדן. עכשו נהפכה להיות כגן עדן: והערים
המרכות. זה ימים רבים עכשו בלילות ישבו: (לו) אדרש לבית ישראל. אחפתה להם בחפלות
בדורש אותי על זאת: ארבה אותם. אדם כלאן לרוב: (לח) כלאן קדשים. שהיה בנה
לירושלים במועדי פסחים. לאן חמר בתרגומו אסניון באנשא ואלכמינון בבעירא כלומר שלא
יהיו עונותיה נזכרים עליהם:

לו (א) היחה עלי יד ה' ויוציאני ברנה ה' וגו'. יד ה' כל יד ה' שנכבחה לאן

באור

(לו) כצאן אדם, ארבה בני אדם כלאן, ותחסר כ"ף הדמיון, ארבה כלאן כאדם, על דרך כעמי כעמך
במוסי כמוסך (מ"א כ"כ ד'), ואמר לאן, כי בימים ההם עדריהם היו עשרים. (לח) צאן אדם, לאן וקדם